

Fam. G.H. Nijland
Los Rosales 210
Urb. Jardín
Ayacucho
Perú

Rondzendbrief 7
december 2009

Beste gemeenteleden in Alblasserdam, Benschop, Genderen, 's-Hertogenbosch, Jaarsveld, Meteren en Est, Ridderkerk, Rijssen, Wapenveld, Zwijndrecht of waar u/jij ook maar wonen mag, familie en vrienden,

Deze rondzendbrief willen we beginnen met iets te vertellen over:

De politieke/sociale situatie in Peru

Terwijl hier berichten uit Nederland over recessie en ontslagen binnen komen, doet de regering van Peru alle moeite om iedereen te doen geloven dat Peru vooruit gaat. Is dat ook zo? Hoe kun je dat zien, waaraan beoordeel je dat? Aan productiecijfers? In de kranten staat de stijgende lijn vermeld van bijvoorbeeld bepaalde producten die in kuststreek verbouwd worden, o.a. asperges. Er wordt ook veel cement en ijzer verkocht, dus de mensen zijn aan het bouwen. Dat zien we ook op verschillende plaatsen hier in Ayacucho. Je hoort dan ook vertellen dat velen met een lening van de bank (een verdieping op hun huis) aan het bouwen zijn.

Verder, de regering sluit met verschillende landen vrij-handelsverdragen af en dat geeft meer export, maar ook import van producten die Peru zelf wel heeft, maar die Peru niet zo goedkoop kan produceren als bijvoorbeeld China. Het gevolg is wel dat bijvoorbeeld de Peruaanse kledingindustrie klappen krijgt.

De regering krijgt kritiek van de oppositie, die de neoliberale politiek alleen maar ten goede ziet komen aan een kleine groep mensen, die toch al rijk waren. Maar de kritiek wordt al heel gauw weggeschoven als een poging om de democratie te destabiliseren. Zelfreflectie zie je niet bij de parlementsleden, laat staan zelfkritiek.

De laatste tijd zijn heel wat parlementsleden onder vuur komen te liggen door hun gedrag, wat hen allerlei bijnamen opleverde: Er is een 'mata-perro' (honden-doder), een 'roba-luz' (licht-rover), een 'come-pollo' (een kip-eter, die wel drie keer rekeningen van een kiprestaurant bij de onkosten presenteerde, hoewel hij er nooit geweest is), een 'plancha-camisa' (overhemd-strijker) enz. Verschillende parlementsleden hadden

ook 'spookassistenten', (ze waren er niet, maar hun loon kwam via stromannen wel bij de parlementsleden terecht).

Een jaar geleden kwam een heel afluisterschandaal aan het licht. De regering viel, maar nog steeds is nog niet alles gepubliceerd en dat zal ook wel niet gebeuren. Er zijn zoveel mensen afgeluisterd, ook van de rechterlijke macht, en die laatste houdt het onderzoek nu tegen.

En als we dan naar Ayacucho en omgeving kijken, dan moeten we ook wat schrijven over drugshandel en terroristen. Hemelsbreed maar zo'n 85 km van Ayacucho verwijderd ligt de vallei van de rivieren Apurimac-Ene.

Met een auto er naar toe is zo'n 7 uur rijden. Het heeft een warm klimaat, waarin de cocaplanten goed gedijen. Kleine steden en dorpen in de vallei leven bijna helemaal van de cocateelt/handel.

Maar ook Ayacucho vaart er wel bij. Een domineesvrouw zei laatst: "Er is geen familie in Ayacucho of ze heeft wel een familielid die in de vallei cocablaadjes plukt of er op een andere wijze bij betrokken is." En dat geeft inkomsten, meer dan je met het verbouwen van koffie, cacao of bananen kunt verdienen. Een dagloner in Ayacucho verdient 20 of hooguit 25 sol. Maar een vlotte cocabladplukker in de vallei kan, zeker bij een

eerste oogst, wel 140 kilo blaadjes per dag plukken en hij krijgt 0,50 sol per kilo. Dus reken maar uit.

Maar kan de productie van cocaïne dan niet tegen gehouden worden? Voor de productie heeft men petroleum nodig. Nu heeft de regering verboden dat er nog petroleum in de vallei verkocht mag worden. Nou, dan moet met zoveel politiecontroleposten tussen Lima en de vallei toch gemakkelijk de transporten van petroleum te onderscheppen zijn? Ach, de petroleum en de andere chemische stoffen, ook uit Lima, komen nog gewoon in de vallei aan. Op een één of andere wijze plukt iedereen een graantje mee.

Ook heel wat leden van verschillende kerken hebben een akker met cocaplanten. Hoe gaat de kerkleiding hier mee om? In de volgende rondzendbrief laten we Mitchell Galván, student van SELA, aan het woord. Hij is bezig zijn afstudeerscriptie over deze situatie te schrijven.

Een generaal heeft nog niet zolang geleden gezegd dat je niet in één klap de cocateelt in de vallei kunt uitroeien. Dat zou zoveel sociale onrust geven, waarmee je alleen maar de terroristen van het Lichtend Pad in de kaart speelt. En die laatsten laten weer van zich horen. Nee, ze doden nu geen burgers, maar politieagenten en soldaten. Vallen politieposten aan om wapens te veroveren, schieten op helikopters, hebben ook kindsoldaten in dienst en beschikken over betere wapens dan degenen die hen bestrijden moeten. Geld voor wapens krijgen de terroristen van de drugshandelaren, die op hun beurt weer op de bescherming door de terroristen kunnen rekenen.

En zo rommelt het door. Wat zal de toekomst brengen? Komen de klappen van de crisis hier ook nog? Bidt u mee voor de autoriteiten, dat ze met wijsheid en rechtvaardigheid regeren? En dat de boodschap van de Bijbel ook door middel van kerken verzoenend en genezend zal werken in een samenleving van tegenstellingen, corruptie en armoede?

SELA

In augustus begon het tweede semester van 2009 van het Seminario Evangélico de Los Andes (SELA) in Ayacucho. Enkele nieuwe dagstudenten stroomden in. Een vijftal eerstejaarsstudenten is er nu. We hopen dat het nieuwe schooljaar, dat in maart 2010 bij leven en welzijn zal beginnen, meer eerstejaarsstudenten zal hebben dan dit jaar. Gelukkig horen we tijdens bezoeken aan de streken rondom Ayacucho en via emailcontacten, dat er op verschillende plaatsen jongeren zijn, die D.V. volgend jaar naar SELA willen komen.

Voor de avondopleiding, die in augustus gestart is, meldden zich een aantal studenten. Vanwege werk en studie kunnen ze niet alle avonden komen.

Begin december hebben we de dag gehad, dat de studenten van het vierde jaar hun afstudeerscriptie moesten inleveren en verdedigen.

Het is opvallend dat de studenten vaak een thema kiezen wat met de praktijk van het leven te maken heeft. Dit jaar waren de thema's: Het vasten, Het gebruik van voorbehoedmiddelen, Scheiden en hertrouwen. In een volgende rondzendbrief willen we eens kijken, waarom ze deze onderwerpen kiezen en wat de uitkomsten zijn van hun studie.

Ontmoetingsbijeenkomsten met jongeren

Eloy, een tweedejaarsstudent van SELA, organiseerde in zijn geboorteplaats Tambo, waar hij zaterdags en zondags stage loopt, een jeugdweekend. Hij kwam bij me met de vraag of ik daar les wilde geven. Natuurlijk, graag zelfs. Bovendien is het een gelegenheid om de student te observeren tijdens dat weekend. Hoe heeft hij alles georganiseerd? Hoe communiceert hij, naar de jongeren toe, en ook naar de ouderen, naar de kerkenraad? Hoe gaat hij om met vragen, met dingen die even niet goed lopen enz. enz.? Ook deze zaken hebben met mijn werk op SELA te maken. Het gaat immers ook om vorming, vorming van vaardigheden, vorming ook van pastorale attitudes. Daar keken we ook naar bij Michell Galván, de beste derdejaarsstudent, die ook mee ging naar Tambo om les te geven (zie foto).

Hij had geen gemakkelijk onderwerp, “De vijf centrale leerstellingen van het Presbiterianisme”. Die behandelde hij vanuit de Dordtse Leerregels. Voor een jeugdweekend een hoog gegrepen thema. Maar het lukte hem om de aanwezigen aan het nadenken te brengen over de rijke inhoud ervan.

In nagesprekken kijken we met de studenten terug. Wat ging goed? Wat liep niet goed en hoe kwam dat? Waar lag dat aan? Hoe kun je dat een volgende keer veranderen? Wat heb je van deze dagen geleerd? Bemoedigend is het om bijvoorbeeld ook bij Eloy te merken, hoe hij van een verlegen jongen van vorig jaar, toen hij amper achter de kathedr tijdens de morgenwijding durfde op te kijken, en hakkelend naar de Spaanse woorden zocht (hij spreekt van huis uit en thuis Quechua), nu zo’n jeugdweekend organiseert, opent, leidt, telkens coördinerend met de ouderlingen.

Mij was gevraagd om het thema “Verliefd, Verloofd en Trouwen” met de jongeren te bespreken. Er waren ook ‘jongeren’ van 60 en 70 jaar gekomen. Misschien dat dat de echte jongeren even wat remde, maar toen ze hun vragen op een papiertje mochten opschrijven, toen kwamen ze wel los tijdens het jeugdweekend in Tambo.

Veel vragen gingen over seksualiteit, over hoe ga je met elkaar om, hoe oud moet je zijn om een vriend of vriendin te mogen hebben. Dit thema hebben ook de jongeren uit Huancavelica aangegeven om daar met hen op zaterdag 12 december over te spreken. Dat is ook wel hard nodig. In Tambo en ook elders zie je kind-moeders met een kind op de arm.

Bij ons in Ayacucho staat aan het einde van de straat een grote middelbare school, waar zo'n 1.200 jongeren studeren. Vorig jaar zijn daar (volgens een leraar die daar en op SELA les geeft) 17 meisjes tussen de 14 en 16 jaar zwanger geraakt en de meesten van hen moesten de studie voortijdig afbreken.

Eén vraag van de jongeren, die iedere keer weer gesteld wordt, luidt: Mag je als gelovige jongere een vriend of vriendin hebben, die geen christen is?

Ze weten meestal wel 'wat Paulus gezegd heeft', maar de vraag blijft komen, want de meeste jongeren leven in een dorp of stadje, waar de kerkelijke jongeren een minderheid vormen. Dus de kans is klein.

We hebben ze o.a. aangeraden om geregeld jeugdweekenden met jongeren uit verschillende dorpen te organiseren...

Verjaardagvieren van de kerk

In de vorige rondzendbrief schreven we daar ook een stukje over. Toen waren we in Llochegua. Daarna werden we uitgenodigd door de ‘jarige’ kerken van Cceraacro (dat spreek je uit als: Gera-okro) en Huaynapata. Twee dingen willen we jullie vertellen van de ontmoeting in Cceraacro:

Ook uit dorpen uit de omgeving waren mensen, van verschillende kerkgenootschappen, naar Cceraacro gekomen. Zelfs uit de buurt van Lima, wel 13 uur rijden, waren een drietal bezoekers aanwezig. Ze zongen mee, ze werden uitgenodigd om te bidden, maar in een pauze hoorde ik van hen, dat ze behoorden bij de ‘Israëlieten van het nieuwe verbond’.

Toen ik preekte en de geboden noemde die God gegeven heeft om te onderhouden, riepen ze iedere keer: “Amén, amén!” Maar toen we aanroerden dat het hele Oude-Testament laat zien, dat niet één mens de geboden ten volle heeft kunnen houden, werd hun roepen steeds minder, en het bleef weg, toen we spraken over die Ene, Die in de wereld gekomen is, om de Wet volkomen te houden.

Later op de dag, toen tijdens de pauze de mensen her en der tegen de berghelling zaten, zag ik dat de drie genoemde personen, kleine boekjes aan het uitdelen waren. Boekjes die gingen over de tien geboden.

‘s Avonds heeft de predikant van Ayacucho, met wie ik mee was gegaan, met hen gesproken en gezegd dat hij deze handelswijze afkeurde. Dit is geen evangelisatie, geen mensen winnen, maar schapen stelen. Nog erger: Mensen in verwarring brengen en ze uiteindelijk terugwerpen op hen zelf, hun eigen kunnen, hun houden van de geboden. De volgende morgen vroeg zijn ze vertrokken.

Een tweede gebeurtenis in Cceraacro waar we iets over willen schrijven is wat er gebeurde tijdens de avondmaalsviering. Of beter gezegd: vóór de avondmaalsviering.

De predikant gaf gelegenheid aan de aanwezigen om als er iets was met een medemens zich eerst te verzoenen. Mensen liepen door het kerkje heen, vielen elkaar om te hals, huilden, vroegen vergeving en gingen samen bidden. Daarna werd het brood gebroken en de wijn vergoten, tot een gedachtenis van Hem, Die ook voor deze mensen, wonend in het hoge Andes-gebergte, Zijn leven heeft gegeven.

Deze bezoeken aan (jarige) gemeenten leveren mij een schat aan gegevens op voor het lesgeven. We kunnen zo de praktijk, de realiteit van het kerkelijk leven inbrengen in de lessen. Bij een cursus als Hermeneutiek kijken we ook naar waar het Woord moet landen. Die werkelijkheid moet je ook kennen, als studenten en als docenten.

Een kleindochter

De vorige rondzendbrief werd afgesloten met het nieuws dat we ons eerste kleinkind verwachten. Op 3 december jl. is Gigi geboren en ze woont met Jan Willem en Maaïke in Tilburg. Inmiddels is oma Ria al naar Nederland gereisd en opa Gerrit hoopt na de afsluiting van het studiejaar 2009 op D.V. 22 december in Nederland aan te komen.

Graag willen we iedereen, jong en oud, in of buiten Nederland, heel Gezegende Kerstdagen en een gezegend 2010 toewensen!

Gerrit en Ria Nijland

Adres: Los Rosales 210, Urb. Jardín, Ayacucho, Peru

Telefoon: 0900 1544 (wachten tot aangegeven wordt dat je het nummer kunt invoeren): 0051 66 32 95 43 of 0900 1527 (wachten tot aangegeven wordt dat je het nummer kunt invoeren):

0051 66 966 940 166 (Gerrit) of 0051 66 966 61 76 40 (Ria)

E-mail: ghnijland@live.nl of rianijland@hotmail.com

COLOFON

Gerrit en Ria Nijland zijn in 2006 door de GZB vanuit de Hervormde gemeenten te Meteren en Est uitgezonden naar Peru. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze rondzendbrief. **Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed!** U kunt uw betrokkenheid óók tot uitdrukking brengen door een gift over te maken voor het werkersfonds van Gerrit en Ria of voor andere onderdelen van het wereldomvattende werk waarbij de GZB betrokken is. **Het gironummer is 28016.** We zijn dankbaar voor uw onmisbare steun, zodat het werk kan voortgaan en zelfs kan groeien.

Voor adreswijzigingen en overige informatie:

GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen
T 0343-512444 | E info@gzb.nl | W www.gzb.nl

